



JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. oktober 2014
Kontor: Sikkerheds- og Forebyggelseskontoret
Sagsbeh: Anders Aagaard
Sagsnr.: 2014-0030-2549
Dok.: 1325253

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1578 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. september 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Mette Frederiksen

/

Rikke-Louise Ørum Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1578 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, hvordan ministeren forholder sig til tænketanken Justitias analyse af logningsreglerne i Danmark og tænketankens anbefaling om at ændre logningsbekendtgørelsen?”

Svar:

Tænketanken *Justitia* har den 4. september 2014 offentliggjort et notat om revision af logningsreglerne, hvori såvel EU-Domstolens dom af 8. april 2014 (logningsdommen) som Justitsministeriets notat af 2. juni 2014 gennemgås.

Det påpeges i notatet fra *Justitia* bl.a., at Justitsministeriet i sit notat af 2. juni 2014 alene fremhæver én dom fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, nemlig *Weber og Saravia mod Tyskland* (54934/00), der – ifølge *Justitia* – ikke er den mest direkte relevante dom. Det påpeges videre i den forbindelse, at Justitsministeriet i stedet burde have fremhævet Menneskerettighedsdomstolens domme *S. og Marper mod Storbritannien* (30562/04 og 30566/04) fra 2008 og *M.K. mod Frankrig* (19522/09) fra 2013, der – efter *Justitias* vurdering – synes mere direkte relevante, eftersom dommene omhandler lagring af persondata.

Justitsministeriet har i forbindelse med udarbejdelsen af notatet af 2. juni 2014 om betydningen af EU-Domstolens dom af 8. april 2014 for de danske logningsregler gennemgået en lang række relevante domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Notatet er oversendt til Folketingets Retsudvalg den 2. juni 2014 i forbindelse med Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 919 (Alm. del).

Det er korrekt, at Justitsministeriet alene udtrykkeligt har henvist til en enkelt dom fra Menneskerettighedsdomstolen, nemlig *Weber og Saravia mod Tyskland* (54934/00) fra 2006. Dommen vedrører hemmelig overvågning af kommunikation, og den indeholder en opsummering af de krav til minimumsretssikkerhedsgarantier, som Menneskerettighedsdomstolen har udviklet i sin praksis.

For så vidt angår de to domme, som *Justitia* finder mere relevante, bemærkes, at *S. og Marper mod Storbritannien* (30562/04 og 30566/04) vedrørte politiets indsamling og opbevaring af fingeraftryk, dna-profiler og celleprøver, mens *M.K. mod Frankrig* (19522/09) vedrørte politiets indsamling

og opbevaring af fingeraftryk. Denne form for persondata må antages at befinde sig i kernen af beskyttelsen af privatlivets fred, henset til at der er tale om yderst personfølsomme oplysninger. Indgreb i forhold til sådanne oplysninger – f.eks. gennem indsamling og opbevaring heraf – må betragtes som særligt intensive.

Heroverfor bemærkes, at logningsdommens præmis 39 udtrykkeligt anførte, at logning af data ikke er ”af en sådan art, at det indebærer en krænkelse af det væsentligste indhold af disse rettigheder [Charterets artikel 7 om retten til respekt for privatlivet], eftersom direktivet [...] ikke giver adgang til at gøre sig bekendt med selve indholdet af de elektroniske kommunikationer.”

Der er efter Justitsministeriets opfattelse ikke grundlag for – som *Justitia* synes at gøre – at opstille en samlebetegnelse om ”masseindsamling af persondata”, hvorefter karakteren af indgrebet ved den indsamling og registrering af data, der sker efter logningsreglerne, fuldstændig kan sidestilles med karakteren af de intensive indgreb, der blev foretaget ved indsamlingen og opbevaringen af yderst personfølsomme oplysninger i sagerne *S. og Marper mod Storbritannien* og *M.K. mod Frankrig*.

Indgrebets karakter, herunder dets intensitet, har således afgørende betydning i forhold til at vurdere, om en medlemsstat har overskredet den skønsmargin, som er overladt staten ved vurderingen af, om det er nødvendigt at gøre indgreb i en konventionssikret rettighed, samt ved valget af de midler, der skal bringes i anvendelse for at opnå det eller de anerkendelsesværdige formål, der kan berettige et indgreb.

Notatet fra *Justitia* giver på den baggrund ikke Justitsministeriet anledning til en fornyet vurdering af spørgsmålet om foreneligheden mellem de danske logningsregler og EU’s Charter om grundlæggende rettigheder.

Det er således fortsat Justitsministeriets samlede vurdering, at der ikke er grundlag for at antage, at de gældende danske regler om registrering og opbevaring af oplysninger i henhold til retsplejeloven og logningsbekendtgørelsen og om adgangen til disse oplysninger skulle være i strid med Charterets bestemmelser om retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 7 og 8).

For så vidt angår *Justitias* anbefaling om at ændre logningsbekendtgørelsen kan Justitsministeriet henvise til, at det i medfør af lov nr. 635 af 12.

juni 2013 påhviler justitsministeren i folketingsåret 2014-15 at fremsætte forslag om revision af de gældende logningsregler.

Justitsministeriet vil som led i revisionen af logningsreglerne overveje forskellige løsninger og vil i den forbindelse inddrage relevante myndigheder og organisationer mv., herunder tele- og internetbranchen, ligesom de synspunkter, som interessenterne på området fremkommer med, vil blive inddraget i overvejelserne.

Justitsministeriet finder på den baggrund ikke grundlag for på nuværende tidspunkt at gennemgå og kommentere de konkrete ændringer af logningsbekendtgørelsen, som *Justitia* anbefaler.